

DECIZIA nr. 215 din 16 iunie 2025

referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 6 lit. a\), b\) și c\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice raportat la [art. 2.517 din Codul civil](#) și [art. 171 din Codul muncii](#) referitoare la termenul legal general de prescripție

EMITENT • **ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT**

Publicat în [MONITORUL OFICIAL nr. 677 din 18 iulie 2025](#)

Data intrării în vigoare **18-07-2025**

Dosar nr. 297/1/2025

Mariana Constantinescu	- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție - președintele completului
Carmen Elena Popoiag	- președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	- președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	- președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Cristina Truțescu	- judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea	- judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	- judecător la Secția I civilă
Dorina Zeca	- judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	- judecător la Secția I civilă
Cosmin Horia Mihăianu	- judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	- judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	- judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	- judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Nicolae	- judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristinel Grosu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina-Gianina Prelipcean	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, învestit cu soluționarea Dosarului nr. 297/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor [art. 520 alin. \(8\) din Codul de procedură civilă](#) și ale [art. 35 alin. \(1\) din Regulamentul](#) privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin [Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023](#), cu modificările și completările ulterioare ([Regulamentul](#)).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Maria-Camelia Drăgușin, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul [art. 36 din Regulament](#).

4. Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Curtea de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 8.074/2/2023 și nr. 7.316/2/2023.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori care a fost comunicat părților, fiind formulat un punct de vedere la raport de către pârâtul Tribunalul București.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunilor de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Curtea de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 2 decembrie 2024, în Dosarul nr. 8.074/2/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Interpretarea dispozițiilor [art. 25 alin. \(1\)](#) și [art. 38 alin. \(3\) lit. a\)](#) din [Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la calcularea și la plata drepturilor salariale, în considerarea unei VRS în valoare de 605,225 lei, de la data de 1.08.2016, raportat la principiul nediscriminării, prin prisma prevederilor legale de la [art. 2.517 din Codul civil](#) și [art. 171 din Codul muncii](#), care reglementează termenul legal general de prescripție, și anume aplicarea principiului nediscriminării în problema stabilirii dreptului la plata drepturilor salariale raportat la o valoare a VRS de 605,225 lei începând cu data de 1.08.2016 pentru o parte a aceleiași familii ocupaționale, cu constatarea împlinirii termenului general de prescripție pentru o altă parte a aceleiași familii ocupaționale.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu nr. 297/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit pentru 16 iunie 2025.

9. Ulterior, pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost înregistrată, cu nr. 746/1/2025, Sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 11 februarie 2025 în Dosarul nr. 7.316/2/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Interpretarea dispozițiilor [art. 4](#) și [5 din capitolul VIII al anexei nr. V din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la acordarea integrală a procentului de sporuri salariale de 45%, respectiv în parte, a procentului de 37%, raportat la principiul nediscriminării, prin prisma prevederilor legale de la [art. 2.517 din Codul civil](#) și [art. 171 din Codul muncii](#), care reglementează termenul legal general de prescripție, și anume aplicarea principiului nediscriminării în problema stabilirii dreptului la acordarea acestor sporuri începând cu data de 1.08.2016 pentru o parte a aceleiași familii ocupaționale, cu constatarea împlinirii termenului general de prescripție pentru o altă parte a aceleiași familii ocupaționale.

10. Având în vedere existența unei strânse legături între obiectul primei sesizări și obiectul sesizării înregistrate ulterior, în temeiul [art. 2 alin. \(4\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) s-a dispus conexarea Dosarului nr. 746/1/2025 la Dosarul nr. 297/1/2025.

II. Norma de drept intern ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

11. [Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare ([Legea-cadru nr. 153/2017](#)):

Capitolul I - Dispoziții generale

Secțiunea a 2-a

Principiile sistemului de salarizare

Articolul 6

Principii

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

- a)** *principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la [art. 11 alin. \(1\)](#), conform principiilor enunțate de [art. 120 din Constituția României, republicată](#), dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;*
- b)** *principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;*
- c)** *principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală; (...)*

Capitolul II - Salarizarea

Secțiunea a 3-a

Sporuri

Articolul 25

Limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi

(1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.

Capitolul IV - Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 38

Aplicarea legii

(...) (3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

Anexa nr. V - Familia ocupațională de funcții bugetare „Justiție” și Curtea Constituțională Capitolul VIII - Reglementări specifice personalului din sistemul justiției

Articolul 4

(1) Pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase, personalul prevăzut la art. 1 beneficiază de un spor de până la 15% din salariul de bază sau, după caz, din indemnizația de încadrare, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat.

(2) Condițiile de acordare a sporului prevăzut la alin. (1) se aprobă de ordonatorul principal de credite în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

Articolul 5

Judecătorii de la Înalta Curte de Casație și Justiție, de la curțile de apel, tribunale, tribunalele specializate și judecătorii, procurorii de la parchetele de pe lângă aceste instanțe, membrii Consiliului Superior al Magistraturii, personal de specialitate juridică asimilat magistraților, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, asistenții judiciari, inspectorii judiciari, personalul auxiliar de specialitate, personalul de specialitate criminalistică și personalul auxiliar de specialitate criminalistică din cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și al laboratoarelor de expertize criminalistice, ofițerii și agenții de poliție judiciară, precum și specialiștii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, personalul de probațiune beneficiază și de un spor pentru risc și suprasolicitare neuropsihică de până la 25%, respectiv de un spor pentru păstrarea confidențialității de până la 5%, aplicate la salariul de bază lunar, respectiv la indemnizația lunară de încadrare.

12. Codul civil

Capitolul II - Termenul prescripției extinctive

Termenul general de 3 ani

Articolul 2.517

Termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen.

13. Codul muncii

Titlul IV - Salarizarea

Capitolul III - Plata salariului

Articolul 171

(1) Dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale, precum și cu privire la daunele rezultate din neexecutarea în totalitate sau în parte a obligațiilor privind plata salariilor se prescrie în termen de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) este întrerupt în cazul în care intervine o recunoaștere din partea debitorului cu privire la drepturile salariale sau derivând din plata salariului.

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

A. Dosarul nr. 8.074/2/2023 al Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal

14. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal la data de 7.12.2023, reclamantii au solicitat, în contradictoriu cu pârâții Colegiul de conducere al Curții de Apel Oradea (CC al CAO), președintele Curții de Apel Oradea (PCAO) și Curtea de Apel Oradea (CAO), ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună, în esență, obligarea pârâtului la emiterea unei noi decizii administrative de încadrare și de salarizare a personalului auxiliar de specialitate din cadrul CAO, prin care acesta să dispună ca drepturile salariale cuvenite lor să se stabilească având în vedere valoarea de referință sectorială (VRS) în valoare de 605,225 lei, aferentă gradației fiecăruia, pentru perioada 1.08.2016-31.12.2017; ca drepturile salariale cuvenite să se stabilească prin raportare atât la VRS în valoare de 605,225 lei, aferentă gradației fiecăruia, cât și la un cuantum al sporurilor în procent maxim de 45%, cu încadrarea în plafonul legal, urmând să fie majorate cu procentul de 25%, fără a fi afectate de plafonare, începând cu data de 1.01.2018 și în continuare, cu excepția situației unora dintre reclamantii, pentru care drepturile salariale se stabilesc pentru perioada 1.01.2018-1.05.2021 și, respectiv, 1.01.2018-30.12.2022; achitarea către reclamantii, pentru perioada 1.08.2016-31.12.2017, a diferenței dintre drepturile salariale, ce se vor actualiza cu indicii de inflație, la acestea adăugându-se și dobânda legală penalizatoare, calculată de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective.

15. În motivarea cererii s-a arătat că reclamantii fac parte din categoria personalului auxiliar de specialitate din cadrul Curții de Apel Oradea, având funcția de grefieri în cadrul acestei instanțe, și că sunt nelegale actele administrative atacate, deoarece au fost date cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor referitoare la prescripție; consideră aceștia că drepturile lor salariale se impun a fi calculate prin luarea în considerare a unei VRS în cuantum de 605,225 lei, începând de la data de 1 august 2016, având în vedere că VRS a fost recunoscută începând cu această dată prin hotărâri judecătorești și acte administrative.

16. Prin întâmpinarea formulată, pârâta Curtea de Apel Oradea a invocat, printre altele, excepția prescripției dreptului material la acțiune a reclamantilor, cu privire la solicitarea de stabilire a drepturilor salariale în raport cu VRS de 605,225 lei, fără a fi afectate de prevederile [art. 38 alin. \(6\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#), începând cu data de 1 august 2016.

17. La termenul din 2 decembrie 2024, Curtea de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și a suspendat judecata până la soluționarea sesizării.

B. Dosarul nr. 7.316/2/2023 al Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal

18. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal la data de 7.12.2023, reclamantele au solicitat, în contradictoriu cu pârâții Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ), Curtea de Apel București (CAB), Tribunalul București (TB) și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună, în esență, obligarea pârâtei ICCJ la emiterea unui nou ordin de recalculare a drepturilor lor bănești rezultate din aplicarea ordinului începând cu data de 1.08.2016 și, în subsidiar, cu data de 1.01.2018 și (sau) cel mai devreme începând cu data de 30.12.2021, dar nu cu data de 1.04.2023 (data de la care produce efecte ordinul contestat); recalcularea drepturilor lor bănești în baza valorii de referință sectorială de 605,225 lei, majorată cu 25% începând cu data de 1.01.2018; recalcularea sporurilor în procent cumulativ de 45% din indemnizațiile lunare recalculate cu VRS de 605,225 lei, iar, în subsidiar, a celui de 37%, acordat prin Decizia președintelui Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328 din 16.12.2022; obligarea pârâților la plata drepturilor astfel calculate.

19. În motivarea cererii, în esență, reclamantele au arătat că se consideră discriminate prin comparație cu colegii judecătorești de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrați procurori sau magistrați detașați la Consiliul Superior al Magistraturii, în sensul recunoașterii unor drepturi bănești pe o perioadă de timp mai scurtă decât cea pentru care le sunt recunoscute acestora și nu numai, iar prejudiciul reparat prin despăgubirea solicitată este egal cu diferențele de drepturi calculate de la cea mai îndepărtată dată recunoscută colegilor, dar nu și acestora.

20. Prin întâmpinarea formulată, intimata Înalta Curte de Casație și Justiție a invocat, printre altele, excepția de prescripție a dreptului material la acțiune a reclamantelor, cu privire la solicitarea de stabilire a procentului cumulativ al sporurilor în valoare de 45%, iar, în subsidiar, de 37%. S-a arătat că dreptul material la acțiune se prescrie dacă nu a fost exercitat în termenul de trei ani; luând în considerare data introducerii acțiunii, data de 30.10.2023, cererea de chemare în judecată este prescrisă în ceea ce privește pretențiile anterioare datei de 2.11.2020.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

21. Completurile de judecată ale instanței de trimitere au apreciat că sesizările sunt admisibile, în conformitate cu prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), motivat de faptul că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este obligatorie, având în vedere dispozițiile [art. 2 alin. \(1\)](#) cu referire la [art. 1 alin. \(1\)](#) din ordonanța menționată.

22. În acest sens s-a arătat că cele două cauze se află în curs de judecată, în primă instanță, în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, litigiile

fiind începute după intrarea în vigoare a [Codului de procedură civilă din 2013](#), acțiunea din prima sesizare fiind înregistrată pe rolul instanței la data de 7.12.2023, iar acțiunea din sesizarea conexă la data de 3.11.2023.

23. S-a apreciat că de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor menționate depinde soluționarea pe fond a cauzelor, chestiunea de drept ce necesită a fi lămurită ridicând dificultăți de interpretare a dispozițiilor [art. 25 alin. \(1\) și art. 38 alin. \(3\) lit. a\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#) cu referire la [art. 2.517 din Codul civil](#) și [art. 171 din Codul muncii](#) și a dispozițiilor [art. 4 și 5 din capitolul VIII al anexei nr. V din Legea-cadru nr. 153/2017](#) cu referire la [art. 2.517 din Codul civil](#) și [art. 171 din Codul muncii](#), deoarece normele legale nu sunt clare în ceea ce privește asigurarea respectării principiului nediscriminării în aplicarea termenului general de prescripție.

24. Astfel, cererea de chemare în judecată ce formează obiectul Dosarului nr. 8.074/2/2023 privește recalcularea drepturilor salariale prin valorificarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei, neplafonată, majorată cu un procent de 25%, începând cu data de 1.08.2016, iar cererea de chemare în judecată ce formează obiectul Dosarului nr. 7.316/2/2023 privește acordarea către reclamante a procentului maxim al sporurilor salariale în valoare de 45%, respectiv, în subsidiar, a procentului parțial de 37%, începând cu data de 1.08.2016; în ambele cauze s-a invocat faptul că aceste drepturi salariale sunt deja recunoscute de la data de referință în cauză pentru o parte dintre persoanele care sunt încadrate în aceeași familie ocupațională, opiniile părților fiind contrare în ceea ce privește acordarea acestor beneficii prin prisma instituției prescripției dreptului material la acțiune, fiindu-i opus principiul nediscriminării.

25. S-a subliniat și că, în urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii.

26. Cu privire la prima sesizare, ce formează obiectul Dosarului nr. 297/1/2025, s-a arătat că au fost identificate [deciziile nr. 40 din 16.09.2024](#) și [nr. 43 din 16.09.2024](#), pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, decizii care antamează aspecte comune drepturilor salariale pretinse de reclamant, dar nu analizează problema respectării principiului nediscriminării și, implicit, a egalității tuturor cetățenilor în fața legii, raportat la excepția de prescripție extinctivă invocată, care, dacă ar fi admisă, ar putea da naștere la inechități salariale pentru o parte a familiei ocupaționale justiție, care beneficiază de drepturile solicitate de reclamant începând cu data de 1.08.2016, unii dintre ei fără să fi fost necesar să formuleze acțiuni în justiție în acest sens.

27. Referitor la sesizarea ce formează obiectul Dosarului cu nr. 746/1/2025 s-a arătat că au fost identificate [Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, și [Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021, care antamează aspecte comune drepturilor salariale pretinse de reclamante, dar analizează problema respectării principiului nediscriminării doar prin prisma ipotezelor în care s-ar depăși plafonul de 30% al unui anumit ordonator de credite, iar discriminarea ar fi de natură judiciară, adică ar proveni din drepturi salariale acordate prin hotărâri judecătorești, iar nu din oficiu, prin ordine (decizii) ale ordonatorilor de credite, ca acte administrative, de la o altă dată decât cea avută în vedere în cazul reclamantelor, astfel încât să se pună problema corelării prescripției dreptului material la acțiune cu principiul nediscriminării.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

A. Dosarul nr. 8.074/2/2023 al Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal

28. Reclamantii au susținut că se impun sesizarea instanței supreme și suspendarea cauzei până la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept în discuție, având în vedere că la soluționarea excepției de prescripție a dreptului material la acțiune este esențial să se aibă în vedere și faptul că ei au invocat starea de discriminare în care se află, atât în raport cu colegii de la instanțe (personal auxiliar), cât și în raport cu judecătorii, procurorii și grefierii, cărora li s-a recunoscut prin hotărâri judecătorești definitive și prin acte administrative dreptul la recalcularea indemnizației de încadrare raportat la VRS de 605,225 lei și la plata diferențelor de drepturi salariale, cu luarea în considerare a unei VRS în cuantum de 605,225 lei, începând cu data de 1.08.2016.

29. Pârâții nu au formulat un punct de vedere referitor la problema de drept pusă în discuție.

B. Dosarul nr. 7.316/2/2023 al Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal

30. Părțile nu au formulat un punct de vedere referitor la problema de drept.

VI. Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

31. Completurile de judecată ale instanței de trimitere au apreciat necesară sesizarea instanței supreme, considerând că interpretarea normelor de drept incidente referitoare la aplicarea instituției prescripției, astfel încât să nu fie lezat principiul nediscriminării salariale, reprezintă chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzelor.

32. Au arătat că problema de drept menționată nu își găsește rezolvarea nici în [Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, și nici în [Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021](#), pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

33. În majoritate, instanțele au comunicat că orientarea în cadrul practicii judiciare este în sensul că pentru orice drept salarial care se achită lunar curge un termen distinct de prescripție de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate (Curtea de Apel Oradea - Sentința civilă nr. 339/LMA din 1.04.2022, pronunțată de Tribunalul Satu Mare în Dosarul nr. 980/83/2020, rămasă definitivă prin respingerea apelului, prin Decizia civilă nr. 1.371 din 5.10.2022, pronunțată de Curtea de Apel Oradea).

34. Opinia de principiu exprimată de judecătorii de la Curtea de Apel Iași a fost în sensul că invocarea principiului nediscriminării drept cauză a cererii de chemare în judecată, în scopul stabilirii și plății cu caracter retroactiv a drepturilor salariale neacordate, nu poate conduce la înlăturarea efectelor îndeplinirii termenului general al prescripției extinctive.

35. În același sens, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Constanța și Curtea de Apel București au comunicat câte o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la această problemă juridică (Sentința nr. 76/F/29.05.2023, pronunțată de Curtea de Apel Brașov - Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 10/64/2023, definitivă sub aspectul soluției pronunțate asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune prin Decizia nr. 6.062 din 12 decembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, neredactată; Decizia civilă nr. 219 din 2 martie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Constanța - Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 8.992/118/2021; Sentința civilă nr. 444 din 2 iulie 2024, pronunțată de Tribunalul Călărași în Dosarul nr. 623/116/2023, definitivă prin nerecurare).

36. În sens contrar, a fost exprimată opinia potrivit căreia nu s-a reținut incidența prescripției dreptului material la acțiune, de către judecătorii de la Curtea de Apel Ploiești - Secția de contencios administrativ și fiscal, fiind atașate în acest sens două sentințe (Sentința nr. 199 din 23 aprilie 2024, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești - Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 833/42/2023, definitivă prin Decizia nr. 727 din 13 februarie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, și Sentința nr. 538 din 9 decembrie 2024, pronunțată de Curtea de Apel Ploiești - Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 443/42/2024, nedefinitivă).

37. În cadrul acestei opinii, întrucât s-a contestat ordinul prin care s-a dispus asupra unui mod de calcul al drepturilor salariale ale magistraților, având în vedere valoarea de referință sectorială de 605,225 lei, începând cu data de 7.12.2018 conform anexei la acel ordin, s-a apreciat că acesta are natura juridică a unui act administrativ normativ, astfel că instanța a reținut că prescripția se analizează în funcție de situația la nivelul familiei ocupaționale.

38. Având în vedere aceste considerente, reținând, în esență, natura juridică de act administrativ normativ a Ordinului nr. 551 din 12.04.2023, scopul emitentului actului, care a fost acela de a realiza un mod unitar de salarizare la nivelul familiei ocupaționale, în acord cu hotărârile judecătorești definitive prin care s-a dispus salarizarea prin acordarea valorii de referință sectorială în sumă de 605,225 lei fără aplicarea prevederilor [art. 38 alin. \(6\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#), cu luarea în considerare și a deciziilor celorlalți ordonatori de credite de la nivelul familiei ocupaționale, prin care s-a dispus în anii 2021 și 2023 acordarea aceluiași drepturi salariale (neavându-se în vedere termenul de 3 ani pentru fiecare persoană în parte), precum și faptul că, potrivit [art. 2.537 din Codul civil](#), prin introducerea unei cereri de chemare în judecată (în cazul reclamanților, data introducerii acțiunilor la Tribunalul Dâmbovița, respectiv la Tribunalul Argeș), termenul de prescripție este întrerupt, instanța a respins excepția prescripției parțiale a dreptului material la acțiune, invocată prin întâmpinare, ca neîntemeiată.

39. În același sens a fost comunicat punctul de vedere al magistraților din cadrul Tribunalului Ilfov, arătându-se că emiterea unor acte administrative prin care se recunosc pe seama unor magistrați și a unei părți a personalului din familia ocupațională „Justiție“ drepturi salariale, prin luarea în considerare a unei VRS de 605,225 lei, începând cu data de 1 august 2016, are semnificația unei renunțări exprese la prescripția împlinită, iar, ca efect al renunțării la o prescripție împlinită, renunțătorul pierde dreptul de a opune prescripția în contra reclamației judiciare a titularului dreptului la acțiune.

40. Curțile de apel Timișoara, Suceava, Craiova, Bacău, Târgu Mureș, Cluj, Galați, Pitești și Alba Iulia au comunicat că nu au identificat practică judiciară.

41. Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare - Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema care formează obiectul sesizării.

42. Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal a comunicat că au fost identificate hotărâri relevante privind problema de drept ce face obiectul sesizării, în acest sens fiind: Decizia nr. 3.622 din 26 iunie 2024, Decizia nr. 2.613 din 16 mai 2024, Decizia nr. 362 din 25 ianuarie 2024, Decizia nr. 67 din

11 ianuarie 2024, Decizia nr. 4.442 din 10 octombrie 2024, Decizia nr. 4.918 din 30 octombrie 2024, Decizia nr. 4.982 din 1 noiembrie 2023, Decizia nr. 5.466 din 22 noiembrie 2024 și Decizia nr. 2.252 din 3 mai 2023.

43. Orientarea jurisprudențială exprimată în cuprinsul acestor hotărâri este în sensul că acordarea valorii de referință sectorială de 605,225 lei în raport cu termenul de prescripție al dreptului material la acțiune nu este de natură a încălca principiul nediscriminării, printre considerentele invocate în susținerea acestei orientări fiind și cele potrivit cărora argumentelor referitoare la acordarea drepturilor întemeiate pe aplicarea dispozițiilor [Ordonanței Guvernului nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, li se opun dispozițiile [Codului civil](#) privind prescripția extinctivă, aceste drepturi putând fi solicitate doar în interiorul termenului general de prescripție. S-a mai arătat că reclamanții sunt îndreptățiți a li se stabili drepturile salariale în raport cu o valoare de referință sectorială de 605,225 lei, prin raportare la principiul nediscriminării salariale, ce are drept finalitate asigurarea unei egalități salariale, din perspectiva unui indicator general aplicabil, la nivelul unei categorii profesionale, având în vedere că la nivelul familiei ocupaționale există personal care beneficiază de o valoare de referință sectorială de 605,225 lei recunoscută, însă, în privința datei de la care trebuia recunoscută, în lipsa unor hotărâri judecătorești prin care să se fi recunoscut dreptul la VRS de 605,225 lei, aceasta trebuia a fi recunoscută cu respectarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani. Totodată, a fost subliniat faptul că, deși este real că dreptul salarial trebuie stabilit la nivelul familiei ocupaționale „Justiție” prin prisma unei valori de referință sectorială unice, totuși, valorificarea unui astfel de drept, în situația în care beneficiarul a rămas în pasivitate, iar ordonatorul de credite nu s-a conformat benevol obligației legale, este supusă prescripției extinctive a dreptului material la acțiune.

44. Având în vedere situația particulară din litigiul în cadrul căruia a fost formulată sesizarea, respectiv cea potrivit căreia reclamanții beneficiază de hotărâre judecătorească definitivă prin care le-au fost recunoscute drepturile salariale calculate prin raportare la VRS de 605,225 lei, cu respectarea [art. 38 alin. \(6\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#), începând cu o anumită dată, a fost indicată Decizia nr. 15 din 9 ianuarie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, din care au fost redată următoarele considerente relevante:

Recurenții-reclamanți invocă nelegalitatea deciziei întrucât dreptul acestora ar fi trebuit recunoscut cu data de 1.08.2016, prin raportare la situația altor colegi care au hotărâri judecătorești prin care instanțele au recunoscut dreptul lor la VRS 605,225 lei începând cu această dată, însă reclamanții nu pot invoca o vătămare prin art. 4 din decizie, întrucât nu aceasta este ipoteza ce le este aplicabilă, ci art. 3 din decizie, care se referă la executarea plății drepturilor cu respectarea dispozitivului hotărârilor judecătorești.

În condițiile în care prin sentința ce reprezintă titlul executoriu (Sentința civilă nr. 1.823/4.11.2020 a Tribunalului Alba) a admis excepția prescripției drepturilor reclamanților pentru perioada anterioară datei de 3.07.2017, nu poate fi încălcată autoritatea de lucru judecat a acestei hotărâri și obligat intimatul-pârât să recunoască reclamanților un drept pentru exercitarea căruia o instanță de judecată a considerat că a intervenit prescripția extinctivă.

Mai mult decât atât, reclamanții, titulari ei înșiși ai unui titlu executoriu, nu pot invoca în beneficiul lor situația altor colegi care dețin titluri executorii cu recunoașterea dreptului la VRS 605,225 lei începând cu o dată anterioară celei recunoscute reclamanților prin titlu executoriu, respectiv cu data de 1.08.2016. Hotărârile judecătorești la care fac trimitere reclamanții reprezintă decizii de speță, ale căror efecte privesc, în virtutea principiului relativității efectelor judecătorești, doar părțile litigante, drepturile și obligațiile stabilite prin acestea neputând profita sau dăuna terțelor persoane, străine de acest litigiu.

45. În plus, s-a învederat că, în cadrul ședinței judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal din data de 22 aprilie 2024, referitor la modalitatea de soluționare a excepției prescripției dreptului material la acțiune în cazul cererilor având ca obiect emiterea unui ordin de salarizare prin care indemnizația de încadrare să fie calculată prin raportare la VRS de 605,225 lei, din perspectiva prescripției, ca instituție de drept substanțial (termen general de prescripție de 3 ani) și nu ca instituție de drept procesual (termen de prescripție specific materiei administrative de 1 an), s-a stabilit, în unanimitate, astfel: referitor la litigiile având ca obiect acțiuni prin care se solicită emiterea unor noi ordine de salarizare în cadrul cărora indemnizația de încadrare să fie calculată prin raportare la VRS de 605,225 lei, pentru reclamanții care se prevalează de hotărâri judecătorești definitive anterioare, se impune respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiune, întrucât reclamanților le-a fost deja recunoscut, cu autoritatea de lucru judecat, dreptul la recalcularea indemnizației de încadrare în raport cu această valoare sectorială de referință; referitor la litigiile privind obligarea la emiterea ordinelor de salarizare în cadrul cărora indemnizația de încadrare să fie calculată prin raportare la VRS de 605,225 lei, în temeiul principiului egalității, raportat la existența unor hotărâri judecătorești emise în favoarea altor persoane încadrate în aceeași categorie profesională din cadrul familiei ocupaționale „Justiție”, termenul până la care se poate recunoaște dreptul la recalcularea VRS este de 3 ani anteriori datei introducerii cererii administrative (în situația în care nu au fost emise ordine de salarizare), având în vedere că aceasta reprezintă momentul ieșirii din pasivitate, respectiv al datei emiterii ordinului de salarizare, pentru situațiile în care au fost emise ordine de salarizare, întrucât emiterea ordinului echivalează cu recunoașterea pretențiilor și, prin urmare, întrerupe cursul prescripției.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

46. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, au fost identificate următoarele hotărâri care ar putea prezenta interes în ceea ce privește problema de drept ridicată: [Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015](#) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 13/1/2014/HP/C, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2015, [Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023](#) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 2.435/1/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, [Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024](#) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 1.038/1/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, [Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024](#) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în Dosarul nr. 2.628/1/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale

47. Curtea Constituțională s-a pronunțat în repetate rânduri asupra constituționalității textelor de lege supuse interpretării, respingând excepțiile de neconstituționalitate ridicate (de exemplu, [Decizia nr. 215 din 9 aprilie 2024](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 21 octombrie 2024, [Decizia nr. 433 din 11 iulie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 27 octombrie 2023, [Decizia nr. 82 din 2 martie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 2 august 2023, [Decizia nr. 186 din 4 aprilie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 4 august 2023, [Decizia nr. 79 din 2 martie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 1 august 2023, [Decizia nr. 77 din 2 martie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023, [Decizia nr. 38 din 16 februarie 2023](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 18 mai 2023).

X. Raportul asupra chestiunii de drept

48. Judecătorii-raportori au apreciat că principiul nediscriminării nu este de natură a înlătura de la aplicare dispozițiile legale care reglementează prescripția extinctivă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

XI.1. Asupra admisibilității sesizărilor

49. Temeiul sesizărilor este reprezentat de prevederile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile [art. 519-521 din Codul de procedură civilă](#).

50. Potrivit [art. 1 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), „prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariată ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar în conformitate cu [alin. \(3\)](#) al aceluiași articol, „prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la [alin. \(1\) și \(2\)](#), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

51. Astfel, conform [art. 2 alin. \(1\)](#) din același act normativ, „dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la [art. 1](#), completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

52. Din analiza dispozițiilor legale mai sus evocate rezultă că, în procesele de tipul celor enumerate la [art. 1 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), declanșarea procedurii hotărârii prealabile este posibilă numai în cazul în care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

- a)** existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare a [art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#);
- b)** completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c)** existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d)** chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

53. Verificând îndeplinirea cumulativă a acestor condiții de admisibilitate, se constată că procesele în care au fost formulate sesizările au ca obiect solicitarea personalului auxiliar de specialitate din cadrul unei curți de apel (grefieri) de emitere a unui ordin de recalculare a drepturilor salariale prin valorificarea valorii de referință sectorială (VRS) de 605,225 lei, neplafonată, majorată cu un procent de 25%, și de acordare a sporurilor în procent maxim de 45%, începând cu data de 1.08.2016 (297/1/2025), respectiv solicitarea unor judecători de

emitere a unui ordin de acordare a procentului maxim al sporurilor salariale în valoare de 45%, respectiv, în subsidiar, a procentului parțial de 37%, începând cu data de 1.08.2016 (746/1/2025).

54. Astfel, pretențiile deduse judecătii se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul [art. 1 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#).

55. Cauzele în care au fost formulate sesizările se află în curs de soluționare pe rolul unor completuri de judecată din cadrul Curții de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, care judecă în primă instanță.

56. Ca atare, primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite.

57. Cu privire la condiția de admisibilitate a existenței unei probleme de drept veritabile s-a arătat în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și că, pentru a fi considerată reală, chestiunea de drept trebuie să privească posibilitatea unei interpretări diferite sau contradictorii a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete ori, după caz, incerte, sau incidența unor principii generale, al căror conținut sau sferă de aplicare sunt discutabile (în acest sens, a se vedea [Decizia nr. 16 din 23 mai 2016](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016).

58. Prin prisma acestor repere de principiu, se consideră relevant pentru verificarea acestei cerințe de admisibilitate că atât jurisprudența colectată, cât și opiniile teoretice exprimate de judecătorii instanțelor consultate dovedesc existența unor puncte de vedere argumentate ce susțin cele două variante de rezolvare a conflictului de norme; în plus, apare ca iminentă conturarea unei jurisprudențe neunitare asupra chestiunii de drept sesizate, astfel încât, având în vedere și argumentele necesar a fi cântărite în cadrul operațiunii de interpretare la care se raportează instanța de trimitere, este îndeplinită și cerința ca problema de drept să denote dificultatea ce face necesară intervenția Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept văzute prin prisma scopului emiterii [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#).

59. Astfel, chiar dacă aparent, interpretarea prevederilor legale ce fac obiectul sesizărilor și corelarea acestora ar impune doar realizarea unor raționamente de bază deduse din regulile de interpretare juridică, dificultatea reală a chestiunii de drept rezidă în numărul crescut al cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată în care a fost invocată corelația dintre principiul nediscriminării și instituția prescripției extinctive (mai precis, consecințele admiterii/respingerii excepției prescripției din perspectiva principiului nediscriminării prin crearea de inegalități între persoanele aflate în situații similare).

60. În plus, din relațiile comunicate de instanțe (paragrafele 35-39 din prezenta decizie) reiese caracterul incipient al unei practici judiciare neunitare, față de amploarea cauzisticii apărând ca fiind necesară dezlegarea pe fond a acestei chestiuni de drept.

61. În fine, în ceea ce privește ultima condiție, ce vizează nestatuarea de către instanța supremă asupra chestiunii de drept supuse dezlegării, în practica Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a reținut că, ori de câte ori chestiunea de drept invocată a fost dezlegată anterior printr-o hotărâre obligatorie a instanței supreme, sesizarea care vizează aceeași chestiune nu mai poate fi soluționată pe fond.

62. O astfel de statuare anterioară se poate face nu numai prin intermediul dispozitivului unei decizii de admitere a sesizării pentru dezlegarea unei chestiuni de drept sau pentru examinarea unui recurs în interesul legii, ci și prin intermediul considerentelor unei asemenea decizii, aspect reținut ca atare în cuprinsul paragrafului 106 din conținutul [Deciziei nr. 82 din 18 noiembrie 2024](#) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 28 ianuarie 2025:

106. *Faptul că statuările relevante se regăsesc în cuprinsul mai multor decizii pronunțate de completurile pentru soluționarea recursului în interesul legii, respectiv de completurile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu este de natură a schimba concluzia anterior reținută, întrucât nici [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#) și nici [art. 519 din Codul de procedură civilă](#) nu impun ca statuarea Înaltei Curți să se regăsească în cuprinsul unui singur act jurisdicțional. Este în căderea instanțelor investite cu soluționarea cauzelor obligația de a verifica jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiului concret. Doar în măsura în care nu există dezlegări cu privire la chestiunile de drept incidente în soluționarea cauzelor, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#), devine admisibilă.*

63. Or, nu există nici măcar incidental o decizie dată de instanța supremă în cadrul mecanismului de unificare care să fi atins chestiunea raportului dintre principiul nediscriminării și regimul juridic aplicabil instituției prescripției extinctive.

64. Ca urmare, sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizărilor conexe din cauza de față.

XI.2. Asupra fondului sesizărilor

65. Instanța de trimitere solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea dacă, în cauzele având ca obiect recalcularea drepturilor salariale prin valorificarea VRS de 605,225 lei, neplafonată, majorată cu 25% de la 1.08.2016, respectiv a sporurilor salariale de 45%, față de existența unor drepturi salariale deja

recunoscute pentru o parte din persoanele încadrate în aceeași familie ocupațională, modalitatea de soluționare a excepției prescripției dreptului material la acțiune poate conduce la încălcarea principiului nediscriminării salariale.

66. Rezolvarea sesizării de față nu poate fi realizată fără a tranșa în prealabil chestiunea incidentală a fundamentului juridic al solicitării cu care instanța este investită, respectiv egalizarea drepturilor salariale ale reclamantilor cu cele de care beneficiază o parte din persoanele încadrate în aceeași familie ocupațională, fie în temeiul unor hotărâri judecătorești, fie ca urmare a unor ordine administrative date de ordonatorul de credite.

67. Or, așa cum s-a reținut în cadrul paragrafelor 93 și 94 din [Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024](#) a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, principiul egalității împreună cu principiul nediscriminării nu poate opera împotriva principiului legalității:

93. Astfel, principiul egalității, în componenta ce obligă la recunoașterea unor salarii egale pentru toate persoanele care sunt încadrate pe aceeași funcție și desfășoară aceeași muncă, în aceleași condiții de vechime și calificare, pleacă tot de la premisa că salariile maxime aflate în plată ce îndeplinesc aceste condiții [potrivit [art. 39 alin. \(4\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#)] sunt stabilite cu respectarea legii, indiferent că sunt sau nu sunt recunoscute prin hotărâri judecătorești.

94. Cu atât mai mult în ipoteza recunoașterii judiciare a drepturilor, hotărârea judecătorească definitivă este prezumată a reflecta adevărul legal cu privire la raportul juridic dezlegat, astfel încât egalizarea salariului raportat la salariul stabilit ca urmare a pronunțării hotărârii judecătorești are la bază inclusiv principiul legalității.

68. Ca urmare, procedând astfel, se ajunge la rezultatul corect al operațiunii de calificare care este acela că acțiunea se soluționează prin prisma tuturor regulilor fundamentale edictate de [art. 6 lit. a\), b\) și c\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#).

69. Drept consecință a acestei lămuriri, se impune reformularea celor două întrebări adresate de instanța de trimitere, care urmăresc aceeași chestiune de drept, referitoare la modalitatea de corelare a principiului nediscriminării cu instituția prescripției extinctive a dreptului material la acțiune, independent de conținutul dreptului salarial dedus judecătii pe fondul cauzei, prevederile legale referitoare la fondul drepturilor deduse judecătii neavând relevanță din această perspectivă.

70. Astfel, reformulând întrebările adresate, prezentul raport are de rezolvat chestiunea de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor [art. 6 lit. a\), b\) și c\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice raportat la [art. 2.517 din Codul civil](#) și [art. 171 din Codul muncii](#) referitoare la termenul legal general de prescripție în ceea ce privește stabilirea dreptului la plata drepturilor salariale pentru o parte a aceleiași familii ocupaționale, cu constatarea împlinirii termenului general de prescripție pentru o altă parte a aceleiași familii ocupaționale.

71. Potrivit [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

72. Conform [art. 5 alin. \(1\) din Codul muncii](#), aplicabil și în materia salarizării funcției publice, „în cadrul relațiilor de muncă funcționează principiul egalității de tratament față de toți salariații și angajatorii”.

73. Conform alin. (3) și (4) ale aceluiași articol:

(3) Constituie discriminare directă orice act sau faptă de deosebire, excludere, restricție sau preferință, întemeiat(ă) pe unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la [alin. \(2\)](#), care au ca scop sau ca efect neacordarea, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor prevăzute în legislația muncii.

(4) Constituie discriminare indirectă orice prevedere, acțiune, criteriu sau practică aparent neutră care are ca efect dezavantajarea unei persoane față de o altă persoană în baza unuia dintre criteriile prevăzute la [alin. \(2\)](#), în afară de cazul în care acea prevedere, acțiune, criteriu sau practică se justifică în mod obiectiv, printr-un scop legitim, și dacă mijloacele de atingere a aceluiași scop sunt proporționale, adecvate și necesare.

74. Principiul nediscriminării presupune aplicarea aceluiași tratament juridic persoanelor aflate în aceeași situație juridică.

75. Pe de altă parte, conform dispozițiilor [art. 2.500 alin. \(1\) din Codul civil](#), prescripția extinctivă poate fi definită ca fiind acea sancțiune care constă în stingerea, în condițiile stabilite de lege, a dreptului material la acțiune

neexercitat în termen. Aceasta face ca titularul unui drept subiectiv civil sau creditorul care a rămas inactiv un anumit răstimp să își piardă ocrotirea dreptului respectiv pe calea acțiunii în justiție și, odată cu aceasta, posibilitatea de a obține executarea silită a obligației corelative lui.

76. Or, faptul că pentru o parte a familiei ocupaționale nu a fost împlinit termenul de prescripție extinctivă nu conduce la încălcarea acestui principiu, deoarece această parte nu se află în aceeași situație juridică și nu poate pretinde aplicarea aceluiași norme de drept cu acea parte a familiei ocupaționale pentru care s-a constatat împlinit termenul general de prescripție.

77. Ca urmare, principiul nediscriminării nu este de natură a înlătura de la aplicare dispozițiile legale care reglementează prescripția extinctivă.

78. În doctrină și în jurisprudență s-a arătat că există o faptă de discriminare atunci când o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane, aflate într-o situație similară, motivul acestui tratament constituindu-l o caracteristică concretă a persoanelor, caracteristică ce se încadrează în categoria „criteriului protejat“.

79. Nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau comparabilitate cu ceilalți magistrați/celelalte persoane care au calitatea de personal auxiliar de specialitate, care se află în situații juridice diferite. Egalitatea în drepturi nu înseamnă uniformitate, legiuitorul este îndreptățit, în considerarea unor situații deosebite, să adopte prin legi speciale reglementări diferite pentru anumite categorii socioprofesionale, iar tratamentul juridic diferit, instituit pentru anumite categorii socioprofesionale, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări, în sensul interzis de [art. 16 alin. \(1\) din Constituție](#), ci se justifică, obiectiv și rezonabil, prin situația diferită în care se află acele categorii de cetățeni.

80. Dincolo de acest aspect, discriminarea nu poate opera contra legem, ci aceste diferențe de tratament trebuie să aibă o cauză legitimă, să aibă un temei legal; or, acest temei legal este reprezentat în situația dată tocmai de regulile de invocare a prescripției dreptului material la acțiune.

81. De altfel, prin [Decizia Curții Constituționale nr. 818 din 3 iulie 2008](#) referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor [art. 1](#), [art. 2 alin. \(3\)](#) și [art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008, s-a constatat că prevederile [art. 1](#), [art. 2 alin. \(3\)](#) și [art. 27 alin. \(1\) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, sunt neconstituționale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

82. În opinia instanțelor care au comunicat punctul de vedere în sensul respingerii excepției prescripției, s-au făcut referiri cu privire la modalitatea concretă de aplicare a instituției prescripției (în sensul că ar fi operat fie o renunțare implicită, fie o recunoaștere a dreptului prin ordinele emise în favoarea altor persoane din aceeași familie ocupațională), referiri ce nu pot face obiectul dezlegării de față, deoarece privesc aplicarea concretă a legii la situația dedusă judecării completului ce a formulat sesizările.

83. Cu toate acestea, aceste instanțe s-au referit și la necesitatea realizării unui mod de salarizare unitar la nivelul familiei ocupaționale „justiție“, având în vedere principiile de drept din materia salarizării, practica instanțelor de judecată și deciziile administrative ale celorlalți ordonatori de credite de la nivelul acestei familii ocupaționale.

84. Se arată în cadrul acestei opinii că, în raport cu existența unor hotărâri judecătorești definitive și a deciziilor altor ordonatori de credite de la nivelul familiei ocupaționale în favoarea altor persoane din aceeași familie ocupațională, precum și cu scopul emitentului actului administrativ de realizare a unui mod unitar de salarizare la nivelul familiei ocupaționale, excepția prescripției a fost respinsă. Astfel, se sugerează că, pentru a asigura unitatea modalității de salarizare, în analiza excepției prescripției, instanța a avut în vedere necesitatea respectării principiului nediscriminării.

85. Or, invocarea principiului nediscriminării drept cauză a cererii de chemare în judecată, în scopul stabilirii și plății cu caracter retroactiv a drepturilor salariale neacordate, nu poate conduce la înlăturarea efectelor împlinirii termenului general al prescripției extinctive. Fundamentul dreptului reprezintă o chestiune de fond și nu poate fi cercetat decât în măsura în care însuși dreptul la acțiune a fost exercitat în limita temporală prevăzută de lege.

86. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Totodată, instanța de contencios constituțional a arătat că instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta au ca finalitate facilitarea dreptului de acces liber la justiție, prin asigurarea unui climat de ordine indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor

juridice civile ([Decizia nr. 156/2023](#) a Curții Constituționale referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [art. 2.512](#) și [2.513 din Codul civil](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 14 iulie 2023).

87. Totodată, în jurisprudența sa întemeiată pe [art. 6 paragraful 1 din Convenție](#), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că termenele legale de prescripție constituie una dintre limitele legitime ale dreptului de a avea acces la justiție și servesc mai multor scopuri importante: asigurarea securității juridice, protejarea potențialilor pârâți împotriva pretențiilor învechite care ar putea fi dificil de contracarat și prevenirea oricărei nedreptăți care ar putea apărea dacă instanțele ar fi obligate să se pronunțe asupra unor evenimente care au avut loc într-un trecut îndepărtat pe baza unor probe care ar fi putut deveni nesigure și incomplete din cauza trecerii timpului (a se vedea, de exemplu, *Stubbings și alții c. Regatul Unit*, 22 octombrie 1996, §§ 51-52; *Stagno v. Belgia*, nr. 1.062/07, § 26, 7 iulie 2009; *Howald Moor și alții v. Elveția*, nr. 52.067/10 și 41.072/11, §§ 71-72, 11 martie 2014, *Sanofi Pasteur c. Franța*, Cererea nr. 25.137/16, Hotărârea din 13 februarie 2020).

88. Aceeași relație între invocarea unor principii generale de recunoaștere a anumitor majorări cu aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale, recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, și principiile nediscriminării și egalității a fost analizată în cuprinsul [Deciziei nr. 80 /2023](#), prin care Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit că, în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor [art. 6 lit. b\)](#) și [c\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, „principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale“.

89. Mai departe, raționamentul expus în [Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023](#) a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are în vedere și cele dezlegate anterior prin [Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2015, a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

85. Se cuvine subliniat că, prin [Decizia nr. 2 din 19 ianuarie 2015](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, în aplicarea [art. 2](#), raportat la [art. 1 alin. \(2\) lit. e\) pct. \(i\) și alin. \(3\) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000](#) privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, că punerea în executare a hotărârilor judecătorești prin care s-au acordat unor angajați anumite drepturi salariale nu reprezintă un tratament discriminatoriu al celorlalți angajați.

86. În considerentele deciziei evocate s-a reținut că «(...) nimeni nu poate invoca principiul nediscriminării pentru a obține un anumit tratament, cu încălcarea legii. Dimpotrivă, în fiecare litigiu, reclamantul va trebui să probeze legalitatea și temeinicia cererii sale, ce nu se poate baza pe invocarea discriminării sau a egalității de tratament în raport cu soluția pronunțată de o altă instanță, ci pe argumente de interpretare și aplicare corectă a legii, chiar și în situația în care invocă o astfel de hotărâre. Pe cale de consecință, interpretarea și aplicarea corectă a legii reprezintă un scop legitim, în raport cu care nu se poate reține existența unui tratament discriminatoriu în cazul în care tratamentul mai favorabil al unor angajați este rezultatul punerii în executare a unor hotărâri judecătorești prin care s-au acordat acestora anumite drepturi salariale

90. Acest ultim paragraf subliniază din nou, cu și mai multă claritate, faptul că principiul legalității trebuie să fie avut în vedere în egală măsură cu principiile egalității și nediscriminării la momentul solicitării egalizării salariilor cu cele stabilite prin hotărâri judecătorești, astfel încât fiecare dintre ele condiționează admiterea cererii.

91. Or, instituția prescripției extinctive reprezintă o parte a principiului legalității, regimul juridic al acesteia neputând fi înlăturat prin aplicarea principiului nediscriminării.

92. Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor [art. 521 din Codul de procedură civilă](#) și ale [art. 2 alin. \(1\) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024](#),

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizările conexe formulate de Curtea de Apel București - Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 8.074/2/2023 și nr. 7.316/2/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor [art. 6 lit. a\), b\) și c\) din Legea-cadru nr. 153/2017](#) privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice raportat la [art. 2.517 din Codul civil](#) și [art. 171 din Codul muncii](#) referitoare la termenul legal general de prescripție, stabilește că:

Nu se poate constata încălcarea principiului nediscriminării prin stabilirea dreptului la plata drepturilor salariale pentru o parte a aceleiași familii ocupaționale, cu constatarea împlinirii termenului general de prescripție pentru o altă parte a aceleiași familii ocupaționale.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor [art. 521 alin. \(3\) din Codul de procedură civilă](#).

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Maria-Camelia Drăgușin
